

ความเห็นในการวินิจฉัยคดีส่วนตน
ของ นายจรัญ ภัคดีธนากุล ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑/๒๕๕๔

เรื่องพิจารณาที่ ๔๗/๒๕๕๓

วันที่ ๕ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

ประเด็นวินิจฉัย

ประเด็นที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตราขึ้นโดยถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ประเด็นที่ ๒ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มีข้อความขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ หรือไม่

ความเห็น

ประเด็นที่ ๑ ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ตราขึ้นโดยถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ หรือไม่

เห็นว่า กระบวนการตราร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้มิได้เป็นไปโดยถูกต้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ กล่าวคือ

๑. สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้รับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับที่ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเป็นผู้เสนอโดยอาศัยบทเฉพาะกาลตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๒ วรรคสาม เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ และได้พิจารณาในวาระที่ ๑ โดยมีมติรับหลักการพร้อมกับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอีก ๔ ฉบับ รวมเป็น ๕ ฉบับ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๒ ซึ่งเกินกำหนดระยะเวลาตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๒ วรรคสี่ บัญญัติไว้ว่า ให้สภาผู้แทนราษฎรพิจารณาให้แล้วเสร็จภายใน ๑๒๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่ประธานกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเสนอ แต่เนื่องจากระยะเวลาที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๓๐๒ วรรคสาม และวรรคสี่นั้น เป็นเพียงระยะเวลาเร่งรัดเท่านั้น หากไม่ปฏิบัติตามให้ต้องปฏิบัติให้เสร็จสิ้นภายในกรอบระยะเวลาดังกล่าวไม่ ทั้งนี้ได้มีบทบัญญัติถึงผล

ทางกฎหมายไว้ด้วยว่า ถ้าล่วงเลยระยะเวลาเร่งรัดนั้นแล้วผลจะเป็นประการใด การที่มีได้ปฏิบัติตามระยะเวลาตามมาตรา ๓๐๒ จึงมิได้ทำให้กระบวนการตราร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนี้เสียไป

๒. อย่างไรก็ตาม ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่ผ่านการพิจารณาให้ความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรแล้วนี้ ประธานสภาผู้แทนราษฎรได้มีหนังสือแจ้งไปยังประธานวุฒิสภาว่าเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน จึงต้องถือเป็นเด็ดขาดตามคำแจ้งของประธานสภาผู้แทนราษฎรนั้น ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๖ วรรคสี่

เมื่อร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน วุฒิสภาจึงต้องพิจารณาให้เสร็จภายใน ๓๐ วันในสมัยประชุม นับแต่วันที่ร่างพระราชบัญญัตินั้นมาถึงวุฒิสภา เว้นแต่วุฒิสภาจะได้ลงมติให้ขยายเวลาออกไปเป็นกรณีพิเศษ ซึ่งต้องไม่เกิน ๓๐ วัน ตามที่บัญญัติบังคับไว้ในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๖ วรรคหนึ่ง โดยได้บัญญัติผลเป็นบทบังคับไว้ในวรรคสามด้วยว่า ถ้าวุฒิสภาพิจารณาไม่เสร็จภายในกำหนดเวลาที่กล่าวในวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าวุฒิสภาได้ให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัตินั้น

ข้อเท็จจริงในสำนวนปรากฏจากหนังสือวุฒิสภา ที่ สว ๐๐๐๗/๖๖๘๖ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๓ ว่า วุฒิสภาใช้เวลาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้นานถึง ๕๘ วัน โดยมีได้มีการลงมติให้ขยายเวลาการพิจารณาออกไปเป็นกรณีพิเศษตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๖ วรรคหนึ่ง แต่ประการใด ผลในทางกฎหมายจึงต้องถือว่าวุฒิสภาได้ให้ความเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัตินั้นแล้ว ตามมาตรา ๑๔๖ วรรคสาม รัฐสภาจะนำร่างพระราชบัญญัติฉบับที่วุฒิสภาแก้ไขเพิ่มเติมมาให้ คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาแล้วมีมติให้ความเห็นชอบเป็นกฎหมายไม่ได้

ดังนั้น จึงเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญฉบับนี้ตราขึ้นโดยไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และจึงต้องเป็นอันตกไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๔๑ วรรคสอง ส่วนข้อความทั้ง ๗๔ มาตรา เห็นว่าไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐

นายเจริญ ภัคดีธนากุล

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ